

deva. Ko pa nam hočejo vzeti naše postajališče, ki obstoja že nad 73 let. Železniška uprava hoče postaviti na progi blizu vasi Cvetkovci izogibališče in zgraditi tudi nakladalno postajo. Prav nič nimamo proti tej novi postaji, toda trdno zaupamo, da se nam bo posrečilo ohraniti našo postajo, ako že ne v celotnem obsegu, pa vsaj tako, da nam ostane vsaj nekaj vlakov dnevno. — Mnogo slišimo praviti, da ima to leto vse »falinger«, kar jih more pač leto imeti: mráz, deževje, toča, zato majhen in slab pridelek. Toda, če pomislimo, kakšne težave in nadloge imajo drugod, kjer je še vojna z vsemi njenimi nadlogami in bridkostmi, bomo kljub vsemu Boga zahvalili in ga prosili za mir.

Haloze

Sv. Barbara v Halozah. Dne 17. oktobra smo imeli prvo slano, ki se zdaj redno ponavlja, znak jeseni, ko je treba vse pod streho spraviti in sejati ozimino. Rana slana je uničila tudi večino jesenskih rož, tako da bodo naši grobovi manj v jesenskem cvetju ob Vseh svetih kot sicer. Potrebno pa je omeniti pritožbe našega grobarja Draša, ki zamerja mnogim družinam malomarnost in brezbrilnost za grobove njihovih rajnih. Nekateri v bližini velikega križa so vse leto v dračju, brez ene same rože, ob Vseh svetih pa bi radi navesili en voz vencev in rož, med letom pa groba ne pogledajo. Plevel in dračje, trnje in osat na grobovih naših rajnih ne dokazuje nobene ljubezni do njih. Zato je Draša hud in ima prav. Ne samo kamen in blesteč napis, tudi rože na grob med letom in trajnice za jesen, pa tudi molitev zanje, ki so v teh grobovih. Tudi spominska plošča naših v svetovni vojni padlih naj bo deležna več oskrbovanja! Ograja pokopališča je tudi potrebna obnove; bilo je določeno, da bo živa ograja s smrečjem zasajena, kot nekaj trajnega, pa je iz neznanih vzrokov zopet odloženo. V pokopališki grajski grobnici še vedno ni zvončka, ker ga je pobrala vojna.

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Pravosodni minister je pribral vsoto 813.139 din za kritje škode, ki jo je s svojimi poverbami prizadejal bivši sodni official Friderich Stefan. Verjetno bo ministarstvo v kratkem otvorilo tozadevni kredit ter ga stavilo na razpolago soboškemu sodišču, ki bo prizadetim strankam izplačalo pripadajoče zneske. Razburjenje nekaterih oškodovancev je torej neumestno in nepotrebno. — Letošnji »Trezin« sejm je bil mnogo slabše obiskan kakor druga leta. Prignane je bilo tudi manj živine kot sicer, iz česar se da sklepati, da v Prekmurju že primanjkuje živine. Krav in telci je bilo prodanih okrog 170 komadov. Biki in telci so se prodajali po 6—8 din kg žive teže. Na sejmu seveda ni manjkalo tudi žeparjev. Med drugimi je bila okradena tudi Brtalan Vilma iz Petanjci. Odnesele ji je 400 din, s katerimi si je hotela kupiti čevlje.

Širom Prekmurja. Z ukazom kraljevih namestnikov so napredovali naslednji učitelji in učiteljice: Kramberger Josip, Justán Marija in Šantál Miroslav, vsi v Soboti; Horvat Janko v Bukovcih; Kolarič Josip v Čentibi; Virant Stanko v Lendavi.

stavo, ki se je bližala poštnemu poslojju. Vstal je in šel k oknu. Ker je služilo okno obenem za vrata, ga je vljudno odprl. Dekle je pozdravilo in vstopilo.

Na Robinovo začudenje se je obiskovalka brez vsakega uvoda takoj začela zanimati, ali pozna mesto Rotenburg in ko je dobila nikalen odgovor, je vprašala, ali je kdo v zadnjih tednih dal na ime Marije Linscott dve sto dolarjev. Robinu ni bilo treba dolgo razmišljati. Bil je mlad, zdrav človek in je imel dober spomin. Ta primer pa mu je sploh živo ostal v spominu, ker je imel precej dela s tistim denarjem. Ko je odgovoril pritrdilno, mu je pokazala Marija odrezek tiste nakaznice, s katero je denar dobila, in vprašala:

»Poznate to pisavo?«

»Seveda jo poznam,« je odgovoril Robin. »Saj je to vendar moja pisava!«

Marija ga je začudeno in razočarano pogledala ter vprašala:

»Vi ste mi poslali dve sto dolarjev?«

Robin se je zasmejal ko kak poreden fantek in odgovoril:

»O, ne! Veste, stvar je precej zanimiva. Nakaznico sem bil jaz napisal, denar pa je dal neki tujec.«

»Ste ga poznali?« je hlastno vprašala Marija.

»Ne. Indijanec je bil, katerega prej nisem bil videl.«

»Indijanec?« je začudeno ponovila deklica in zmajala z glavo.

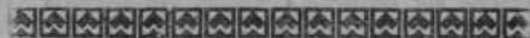

Vsi, ki potujete, ne pozabite na novi vozni red

veljaven od 6. oktobra 1940

Vozni red v lepi žepni izdaji stane samo 2 Din (po pošti je poslati naprej Din 2.50 v znamkah). Preprodajalci dobijo primeren popust. Naročila sprejema:

Tiskarna sv. Cirila, Maribor - Ptuj

Cestitamo! — Z redom sv. Save V. vrste je bil odlikovan Kuhar Mihael, železniški uradnik v Soboti, ki se je ob prevratu odlikoval kot prekmurški dobrovoljec. Naše čestitke! — Ivica Neřima, hčerka sedanjega šolskega nadzornika, ki je dolgo let služboval v Gončanah, je postavljena pri okrajnem sodišču v Kranju za uradniško pripravnico. — V Martjancih je dve leti stara deklica Vogrinčič Krista padla iz postelje ter si pri padcu zlomila roko. — V Soboti so pred dnevi prijel Franca Horvat, ki je zadnje čase na debelo kradel kolesa. Večino tatvin je že priznal.

Petanjci. Banska uprava v Ljubljani je za dan 24. oktobra razpisala javno pisмено ponudbo za regulacijo reke Mure na notranji progi med km

90,0 in 91,0 n odseku Petanjci—Veržej. Proračun za ta dela znaša 532.910 din. Za licitacijo je potrebna kvocija 54.000 din. Ta gesta banske uprave je hvale vredna, ker je že zadnji čas, da se Mura, ki skoraj vsako leto s svojimi poplavami povzroča neprecenljivo škodo, regulira. S tem bo samo delno rešeno vprašanje regulacije, zato bi prosili bansko upravo v interesu vsega prekmurskega prebivalstva, da se čimprej izvede celotna regulacija in s tem nevarnost poplav enkrat za vselej odstrani.

Genterovec. Okrajno načelstvo v Lendavi je kaznovalo dva tukajšnja posestnika, in sicer Toplak Ano in Petkovič Stefana, vsakega s petdnevnim zaporom in z globo 1000 din, ker sta prodajala mast preko dovoljene maksimalne cene. Upati je, da bodo te kazni spametovale vse tiste, ki zahtevajo za blago pretirane cene!

Slovenjebistriški okraj

Bukovec pri Zg. Polskavi. (Elektrifikacija vasi Bukovec.) Dela za napeljavo električnega voda v vas Bukovec bodo, ako Bog da, že ta teden končana. V soboto zvečer bodo zagorele električne žarnice v tej prijetni vasi, ki leži 450 m nad morskó višino. Vasica leži v prekrasnem kraju z divnim razgledom. Na pobudo posestnika g. Ivana Koropca so se vaščani zedinili ter spravili skupaj potrebno vsoto, ki jim je omogočila do tega zelo važnega napredka, kajti vas Bukovec je bila znana že pod bivšo Avstrijo ena najvažnejših letovišarskih točk, ki ga še zdaj obiskujejo vsako leto razni letoviščarji. Pa ne samo za vas Bukovec, temveč tudi za vas Loko in naprej do Sv. Aneha je s to pridobitvijo postavljen temelj električnega voda. Tako bi naše zeleno Pohorje poleg krasne avto-oste bilo deležno tudi električne razsvetljave.

Kmečka trgovina

Splošno gospodarsko stanje

je po izbruhu vojne iz dneva v dan težavnejše kljub naši nevtralnosti. Povpraševanje po blagu je veliko, zlasti na notranjem trgu. Posebno se išče blago, ki smo ga prej dobivali iz inozemstva. Največja živahnost se opaža pri trgovini z življenjskimi potrebščinami. Cene so zelo visoke, ker se navadno plača vsaka cena, ki jo prodajalec zahteva. Kupci so zadovoljni, če le blago dobe in da je kakovost zadovoljiva. Na nekaterih postajah se pa čuti tudi pomanjkanje vagonov za prevoz živin.

Moka se je do pred kratkim težko dobila. Tudi sedaj so še težkoče, ker da za vsak vagon odpremo dovoljenje Prizad, ki dobavo včasih zavleče. Zadruga, članice Osrednje kmetijske zadru-

Ali imate toliko poguma, da boste nagovorili soseda, da si bo naročil »Slovenskega gospodarja?«

ge v Mariboru, oziroma Gospodarske zveze v Ljubljani, dobe krušno moko po 4.35 din 1 kg, belo moko Og in Ogg pa po 8.25 din 1 kg, pri naročilu celega vagona pa še ceneje. Gospodarska zveza ima v skladišču v Ljubljani v zalogi še nekaj stare koruze po 4 din 1 kg, v Vojvodini pa stare koruze sploh ni dobiti. Pač pa se v Vojvodini zelo kupčuje nova, umetno sušena koruza, ki stane franko vagon Vojvodina 260—275 din 100 kg. Gospodarska zveza in Osrednja kmetijska zadruga v Mariboru pa bosta dobavljali novo koruzo od 20. oktobra dalje in bosta morda doseglji še ugodnejšo ceno, kot je imenovana.

Umetna gnojila, s katerimi se sedaj vedno bolj izplača gnojiti, dobavlja Gospodarska zveza in Osrednja kmetijska zadruga v Mariboru po tovarniških cenah. Za Thomasovo žindro, ki jo dobavljamo iz Nemčije, se pa še ne ve, če se bo dobila.

Gospodarska zveza v Ljubljani se zanima za nakup krompirja, fižola, sena, orehov, drv, železa itd. ter pozivlje zadruga-članice, da naj javijo,

»In vi ga res niste poznali?« je čez čas dodala.

»Ne. Bil je nenavadna prikazen. Na sebi je imel ostanke neke uniforme. Za klobukom je imel pero. Svoj čas je najbrž služil pri poročevalskem oddelku ameriške vojske. Po mojem mnenju mora biti potomec indijanske poglavarke družine. Nekdaj je bil rod Apačev, ki so prebivali v severnem delu Mehike, zelo mogočen. Njihovi poglavarji...«

Mož se je tako ogrel za pripovedovanje, da je Marija slutila, da ne bo kmalu nehala. Zato ga je prekinila z vprašanjem:

»Vi ste torej izpolnili nakaznico? Zakaj?«

»Indijanec me je naprosil. Ni imel desne roke in ni mogel pisati. Roko je bil izgubil pri neki nesreči. Sicer pa najbrž ne bi znal pisati, četudi bi imel desno roko. Veste, Indijanci...«

Spet se je hotel razgovoriti, toda Marija ni bila radovedna na njegovo razpravo o Indijancih. Nestrpno je vprašala:

»In mož ni povedal, od kod je?«

»Ne. Zelel je, naj sebe napišem za odpošiljatelja, češ da je njegovo ime zelo dolgo in nerazumljivo. Jaz sem izpolnil njegovo željo. Seveda nisem mogel vedeti, da bo njegovo ime igralo kako važno vlogo.«

Marija je potegnila iz usnjate torbice, ki jo je imela pripeto ob pasu, star pisemski ovitek in ga pokazala poštarju.

(Dalje sledi)

halo, prala in šivala perilo brez naočnikov. Ko ji je hotel sin preskrbeti kuharico, je odločno odklonila. Že več mesecev je na njih farmi zaposlen 83 letni delavec, v katerega se je starka nenadoma zaljubila. Izjavila je sinu, da se bo s hlapcem poročila. Ta ni ugovarjal in pred dnevi je bila vesela proka.

Srnjak in radio. Med hudim mrázom v pretekli zimi je prišel na posestvo nekega župana pri Polni na Češkem enoleten srnjak, ki so ga narkirali in se je potonu tako privadil ljudi in nove okolice, da je kar tam ostal. Postal je tako krotek, da je pogostoma prihajal v sobo, kjer je igral radio in je prenose poslušal cele ure s pravo zamakljenostjo.

*